

متن پرسش

با سلام و درود خدمت استاد طاهر زاده: ببخشید با عرض پوزش ۱. در کتاب حکمت عرفانی نوشته استاد امینی نژاد نوشته که فناي ذاتي در مرحله واحدیت روی می دهد ولی بالاترین و برترین حالت فناي ذاتي در مرحله احدیت است. خواستم اگر امکان دارد توضیح بفرمایید این دو چه فرقی دارند؟ یعنی با رسیدن به فناي ذاتي مرحله واحدیت، شخص به کمال نمی رسد؟ ۲. مگر نمی گویند که پیامبران معصومند و اشتباه نمی کنند؛ پس چطور در ماجرای که از حضرت عیسی (ع) نقل شده آمده که یک روز حضرت عیسی (ع) به یارانش گفت که این جوان امروز می می میرد ولی یاران حضرت آن جوان را فردا سالم دیدند و تعجب کردند و پیش حضرت آمدند و ماجرا را گفتند. و حضرت گفت که آن جوان را بیاورید. بعد جوان آمد و ازش حضرت پرسید که دیروز چه کار کردی؟ بعد جوان گفت که...؛ پس چطور این قضیه توجیه می شود. با توجه به اینکه حضرت عیسی (ع) به کمال رسیده بودند و به لوح محفوظ متصل بودند و نباید در خبر دادن از آینده اشتباه می کردند؟ ۳. شنیدم در کتاب فتوحات مکیه سخنی بدین معنی گفته شده که عرفای کامل شیعه و مسلمان از پیامبران گذشته بالاترند مگر انبیا اولوالعزم که دیگر حتی عرفای کامل مکمل شیعه هم نمی توانند به مقام آنان برسند. ولی در کتاب انسان کامل از دیدگاه امام خمینی (ره) سخنی بدین مضمون آمده که ولی ای که مظهر اتم اسما و صفات الهی بشود این ولی از انبیا اولوالعزم بالاتر است. خواستم اگر امکان دارد نظر خود را بفرمایید که کدام حرف درست است تا این ابهام برای بنده برطرف شود و در ضمن آیا عرفای شیعه می توانند از مرسلین بالاتر روند یا ممکن نیست؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در مقام واحدیت که مقام اسم الله و مقام جامعیت اسماء الهی است، چنانچه سالک جان خود را در معرض تجلیات آن اسماء قرار دهد از خود، در همه ای ابعاد بشری، فانی و به حق، باقی است. منتهی شاهد فناي خود می باشد. و با تجلیات نور احدی، این نحوه وجود هم از او گرفته می شود و تنها به نور حق می بیند و می شنود، بدون آن که مقام کثرت اسمائی در میان باشد. که البته این مباحث را باید در «منازل السائرین» جناب خواجه عبدالله انصاری دنبال بفرمایید ۲- حضرت عیسی «علیه السلام» در آن مقام، با نظر به لوح «محو و اثبات» هر آنچه در عالم واقع می شود را می بیند و می یابند. منتهی وقتی آن جوان با نیتی جدا از شخصیت قبلی خود عمل می کند، در واقع بداء حاصل می شود و از عالم «لوح محفوظ» قاعده ای دیگری جاری می گردد که آن مربوط به علم خدا

است و نه علم انبیاء ۳- انبیاء الهی حامل اسمی و یا اسمائی از انوار الهی هستند و بر آن اساس، هدایت تاریخی خود را انجام می‌دهند. ولی رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» حامل اسم الله است و از طرف خدا مأمورند که اعلام کنند: «هذه سبيلي أدعو إلى الله». و عرفای امت محمدی «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» که به نور اسم الله در صحنه‌اند، در مقامی بس بالاتراند از انبیائی که منور به اسمائی از انوار الهی هستند. موفق باشید